

str. 19 Ježíš se zjevuje muslimům ve snech a vizích

Obsah

Olovnice v Božích rukou	2
Všeobecné kněžství věřících.....	3
Trofej ze závodů jsem vyhodil přes okno	3
Sexuální revoluce a současný vývoj v církvi	6
Globální sexuální revoluce	8
O přednášce G. Kuby v Ostravě	9
Pokus o zrušení partnerství mezi SCEAV a církví v Braunschweigu	10
Mobilizace	15

Je čas povstat!	17
Ježíš se zjevuje muslimům ve snech a vizích	19
Festiwal chórków dziecięcych.....	21
Letní výzvy a příležitosti.....	21
Ulf Ekman s manželkou přestoupil do Římskokatolické církve	22
Selhání jednotlivce, anebo systémová chyba?.....	24
Aktuality ze světa	25
Literární hlídka	26
Aktuality z KS	26

Olovnice v Božích rukou

Tehdy mi Pán řekl: „Hle, spouštím olovnici doprostřed svého lidu, Izraele. Víckrát už je neušetřím. (Am 7,8)

Olovnice je měřicí nástroj, který používá zedník. Má dvojí použití. Za prvé: Je potřebná ke stavbě zdi a stavby, aby byla skutečně svislá. Olovnici se může také přezkoušet již stojící zeď, zda je svislá nebo naopak křivě postavena. Za druhé: Pomocí olovnice se ukáže případný odklon, ale také i jeho velikost.

Pán Bůh mluví v Bibli, že chce přiložit olovnici ke svému izraelskému lidu. Kdysi mu dál zákon a Izrael tehdy na Sinaji ujišťoval: Poslušně splníme všechno, co mluvil Hospodin. (Ex 24,7) Nyní skrze proroka Amose přiložil ke svému lidu olovnici zákona (Am 7,8), která ukázala veliký odklon.

Také nám spouští Pán Bůh olovnici a přeměřuje náš život. My křesťané jsme Boží stavba – duchovní dům. Božím měřítkem je život Pána Ježíše. Ten ukazuje každému člověku, jak špatný je před Bohem jeho život, jak se odklonil od Božích norem. Všichni potřebujeme odpuštění, které nám Pán Bůh nabízí na základě oběti smíření skrze svého syna – Ježíše Krista. Ten, kdo toto nabízené odpuštění a spasení vírou přijal, smí nyní číst a studovat Boží slovo jako věřící křesťan. Najde v něm jak bezhříšný život Pána Ježíše, tak také Boží myšlenky o životě v tomto světě, podle kterých má křesťan žít. Čím více jsme poslušní tomuto Božímu slovu - Bibli, tím podobnější se stáváme našemu Pánu Ježíši Kristu.

Nechme se prozkoumat olovnici Božího slova. Nechme náš život opravit nebeským Mistrem - Ježíšem Kristem, aby náš odklon - náš hřích odstranil skrze pokání a odpuštění. Pán Ježíš má moc změnit život, dát mu smysl a cíl. Každý den se průběžně nechme kontrolovat skrze Boží slovo, aby to, co se odchýlilo, On vyrovnal, napravil a odpustil.

Ještě dnes zní evangelium - radostná zpráva, naléhavé poselství. Člověk je ztracen a potřebuje záchranu skrze Ježíše Krista a jeho obět na kříži. Zachráněn je každý, kdo jej vírou přijme, neboť „*evangelium je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, každému věřícímu.*“ (Ř 1,16) Ježíš Kristus přišel, aby zachránil, dal novou šanci, aby stavba našeho života byla stavěna k Boží chvále a cti. Vložme naši budoucnost do jeho rukou!

Vašek Hrachovec

Všeobecné kněžství věřících

Nový zákon popisuje, že všichni věřící v Krista jsou „svaté kněžstvo“ nebo „královské kněžstvo“. Není to tedy jen nějaký profesionál v křesťanské církvi ani otec v rodině, který vede svou rodinu k Bohu, ale každý, kdo věří v Ježíše a je Jeho krví očištěn. Tedy i ženy, děti, mladí, staří, prostě každý v církvi (1P 2,4-10, Zj 1,6).

To je zásadní rozdíl oproti tomu, kdo byl kněz ve Starém zákoně. Tento kněz byl ordinovaný (byl oddělený a zastupoval obyčejné věřící), přimlouval se za ně u Boha a přinášel na oltáři oběti za jejich hříchy. V Novém zákoně se slovo „kněz“ (řec. hierous) nikde nevztahuje na ordinovaného služebníka. Věřící v Krista přináší duchovní oběti, ale nejsou to oběti za hřích nebo kvůli hříchu. Tu přinesl Ježíš Kristus, Syn Boží na golgatském kříži a slavnou pravdou církve je, že tato Kristova oběť náš hřích jednou provždy dokonale odstranila!

Co učí Nový zákon o duchovních obětech? Jaké duchovní oběti tedy církev – Boží lid už po staletí Bohu přináší?

- Přinášíme je Bohu jen skrze Krista (1P 2,5),
- „oběť a služba“ – naše víra v Boha (Fp 2,17),
- „oběť vzácná“ dobrovolné dary a skutky (Fp 4,18, Žd 13,16),
- „oběť přídavná“ – celý náš život a odevzdání Bohu až na smrt (Fp 2,17, 2Tm 4,6),
- „oběť příjemná“ – kázání Božího evangelia (Ř 15,16),
- „oběť chvály, ovoce rtů“ – naše chvály, uctívání a díkůvzdání Bohu (Žd 13,15),

- „vůně kadidla“ – naše modlitby k Bohu (Zj 5,8; 8,3-4),
- „zkroušené a zdeptané srdce“ – postoj našeho srdce před Bohem (Ž 51,19),
- „živá oběť“ – naše tělo ve službě Bohu. To je ta pravá bohoslužba (Ř 12,1).

Nejsou to oběti podle zákona, ale podle evangelia milosti v Kristu Ježíši. Nejsou to oběti, kterými si můžeme před Bohem něco zasloužit. Jsou jen vděčnou reakcí na Boží milost. Jsou duchovní a zároveň pravé, proto jsou skutečné!

Je více než důležité, takto před Bohem žít. Tyto oběti přináší Hospodinu opravdovou čest a chválu. Jsou pozhledáním pro všechny, kteří ještě žijí ve světě. Křesťanům přináší skutečnou radost a svobodu v Kristu.

Petr Unucka

Trofej ze závodů jsem vyhodil přes okno

Na letošní celomisijní konferenci delegátů přijeli k nám vzácní hosté z Bratislavy – Jozef a Ľubica Kováčovi. Bratr Kováč, který byl dlouholetým vedoucím Dětské misie na Slovensku, na konferenci sloužil Božím slovem a později nám poskytl rozhovor po náš časopis.

Co Vás přivedlo k Dětské misii a jak dlouho jste tuto práci vedl?

Pán si mě připravoval pro službu v Dětské misii (DM) hlavně tím, že jsem mohl stát v roce 1967 při zrodu první probuzenecké evangelické mládeže v Bratislavě na Legionárské ulici. Práce

s mládeží se rozšířila také na děti, dorost, diakonii, církevní sbor a misijní práci na Slovensku. Po roce 1968 jsme měli úzké, i když tehdy ještě tajné vztahy s evropskou DM (Kuhlmannová, Doherty a další). Organizovali jsme tajná školení učitelů nedělních škol (NŠ) a zajišťovali literaturu a materiály pro děti. V roce 1990 jsme se s manželkou zúčastnili Institutu DM ve Švýcarsku. Já jsem zde byl studentem, manželka jako dobrovolnice. Tady nás Pán Bůh vedl k odvážnému kroku víry – opustit svá zaměstnání a bez finančního zajištění jít na plné úvazky do misijní služby dětem v Československu (2 roky) a na Slovensku (21 let) ve funkci ředitelů. Po několikaleté přípravě našeho nástupce jsme 1.9.2012 odevzdali službu národního ředitele bratru ing. Michalovi Fraňovi.

Co konkrétně Vás vedlo k rozhodnutí jít pracovat na plný úvazek v této službě?

- Dnes vidíme 3 pilíře Božího povolání:
- Boží slovo při denním čtení: *Velice jsem se zaradoval, když jsem mezi tvými dětmi našel takové, které žijí v pravdě, jak jsme dostali přikázání od Otce.* (2 J 4)
 - Vyučování bratra Dohertyho – logický fakt: „Prevence je účinnější než

léčba“. Je lepší evangelizovat děti, když jsou malé, než potom, když se hlávají v životě.

- Skutečnost, že DM pracuje nejen s dětmi, ale také s mladším dorostem (11-15 let) a starším dorostem (16-18 let). I dnes se těšíme z této kontinuity těchto tří věkových kategorií.

Pracujete v Dětské misii ještě nyní? Jak?

Ano, druhý rok pracujeme jako oblastní pracovníci DM pro oblast Bratislavy. Naše pracovní náplň je:

- přímá práce s dětmi – kluby (předškoláci, klub na škole Hledači pokladů, klub pro děti z táborů „Audience u krále“, příležitostné kluby na školách),
- vzdělávání (např. Efektivní vyučování dětí)
- spolupráce s církevními sbory (neděle rodiny pro celý sbor, služba dětem a dospělým, motivace sboru ke službě dětem).

Jsme vděční Pánu za sílu, že můžeme sloužit a za týmy vzácných spolupracovníků.

Víme o Vás, že jste byl vášnivým sportovcem a také, že po obrácení ke Kristu jste vztah k tomuto koníčku přehodnotil. Můžete to trochu popsat?

Během vysokoškolského studia jsem běhal za Slávii Bratislava. V sobotu dne 11. 2. 1968 jsem trénoval dvoufázově – stadion, tělocvična. Večer jsem se díval na sportovní přenos v televizi. Před půlnocí jsem přišel na internátní pokoj a na mysl mi přišla zvláštní myšlenka: „Já jsem pro tebe obětoval svůj život, co jsi byl schopen obětovat ty pro mne?“ Byla to pro mne nepohodlná otázka, a čím více jsem chtěl na ni zapomenout, tím více se vracela do mysli. Po delším zápasu jsem si v duchu odpověděl: „Pane, dokázal bych se vzdát pro tebe všeho, jen ne sportu. Pane, ty víš,

že mě to obviňuje, že neděle trávím při sportu a sport je na prvním místě v mém životě. Co by řekl trenér, kdybych v neděli nesportoval? Přišel bych o sportovní stipendium!“

Otázku přerušila jedna věta z konfirmačního vyučování: „Co milujeme více než Pána Boha, je naše modla.“ Zůstano modlářem? Duch svatý mě přemohl – klekl jsem si na kolena a vyznával své hříchy a postupně vstupoval pokoj do mého srdce.

Roztrhl jsem tréninkový deník, poslední trofej ze závodů jsem vyhodil přes okno (jak je dobře, že pod oknem tehdy nikdo nešel). Takto začal můj nový život s Pánem Ježíšem.

Současná doba poskytuje možnosti realizace, výdělků peněz, cestování a podobně. Pro křesťana je to výzva, aby si uspořádal žebříček hodnot a nenechal se tím zcela pohltit. Na konferenci jste zmiňoval jeden případ ze sboru. Můžete ho čtenářům přiblížit?

Igor je dobrovolný pracovník Dětské misie a jako instruktor vyučuje v kurzech Efektivní vyučování dětí – 1. Má rodinu – manželku a dvě děti. V zaměstnání se mu začalo mimořádně dařit. Pracoval jako technik v dobře prosperující firmě. Základní plat měl slušný, ale také bonusy. Mohl dělat přesčasy, a tak jeho plat rychle stoupal. Uvědomoval si – mám na to a musím to využít. Stoupalo však napětí v rodině: konflikty s manželkou, odcizení se dětem, zanedbávání služby ve sboru. Když se tchán zeptal: „Igore, jsi spokojený se svým životem?“ pro Igora začal veliký boj. Přehodnotil priority svého života, učinil hluboké pokání a začal velký modlitební zápas. Jako dlouholetého svědomitého pracovníka ho ředitel nechtěl ztratit a postupně souhlasil, že Igor má pevný plat i pracovní dobu –

v pátek odpoledne mohl odejít do Klubu dobré noviny na škole, zúčastnit se instruktorského kurzu...

Víme, že v dnešní době vysoké nezaměstnanosti je toto složité téma. Neexistuje zde žádná šablona. Přehodnocování priorit života je právě proto velmi důležitá úloha každého věřícího člověka.

Na konferenci byla s Vámi Vaše manželka Lubica. Můžete nám ji trochu blíže představit?

Lubica vyrostla v Liptove pod Kriváňom. Už jako dítě toužila odevzdat svůj život Pánu Ježíši, ale nikdo z dospělých jí v tom aktivně nepodpořil. Jako 18letá uvěřila na stanování bratislavské mládeže. Potom začala pracovat v nedělní škole, mládeži i v církevním sboru. V letech totality iniciovala tajné letní tábory pro děti, což bylo mnohem nebezpečnější ve srovnání s jinými tábory. Více z těchto dětí uvěřilo v Pána Ježíše a stalo se našimi spolupracovníky. Do roku 1991 pracovala jako zdravotní laborantka.

Své povolání do Dětské misie prožila jako naše společné povolání ke službě. Jasným majákem vedoucím ke službě jí bylo Boží slovo z knihy Rut 1,16: „*Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem.*“

Během 23 let naší společné služby ve vedení Dětské misie měla mnoho příležitostí vést děti ke Spasiteli (na školách, v klubech, během letních táborů...). Současně pracovala v kanceláři Dětské misie a pro Středisko Dětské misie Prameň v Častej, které má celoroční provoz, a mnohé děti a mladí lidé zde našli pramen spasení.

A co Vaše rodina? Máte děti, resp. vnuky?

Nám Pán Bůh nedaroval děti, ale vel-

kou radostí jsou pro nás všichni, kteří se k nám hlásí jako duchovní děti. Zतो-
tožňujeme své životy s Božím slovem:
„Nemám větší radost, než když slyším,
že moje děti žijí v pravdě.“ (3 J 4)

„Strýčku Jožko, vzpomínám si na vás,
jak jsme se spolu modlili, když jsem při-
jal Pána Ježíše. Nyní chodím do 2. třídy
a mám rád nudle s brynzou. Chodím
také na nedělní besídku a vyplňuji ko-
respondenční kurz Dětské misie „Vidět
a být“ (Karel, 8 let).

„Byla jsem ještě malá, měla jsem 4
roky. Maminka mě vzala na dětský pro-
gram do Domu odborů. Nechtěla jsem
být neposlušná Božímú slovu, a tak
jsem poprosila maminku, aby se mnou
šla za tetou Ľubkou, abych mohla při-
jmout do srdce Pána Ježíše.“ (Natálie,
dopis nám napsala jako 8letá).

Jak vnímáte problémy dnešních dětí a mladé ge- nerace? Jak tuto generaci nejlépe oslovit evan- geliem?

Dnešní děti a mladá generace žijí
v rychlém tempu a mají stále více po-
kušení, které je odvádějí od hledání Bo-
žích cest života. Vzpomenu alespoň tři
věci: nedostatek času pro děti, rozpad
rodin a postmoderní smysl života za-
měřený na lidské „já“. Dostali jsme
báseň od chlapce ve školním věku.
Měla 14 řádků a v každém řádku
touha, kde se skloňovalo „já“. Ve středu
života je podle postmoderního vnímání
lidské „já“ a ne „on“ – Bůh, Spasitel
a můj bližní.

Jak oslovit tuto generaci? Usilujme
šířit: čisté evangelium, čisté motivy
služby a čisté vztahy a zájem o děti
a mládež.

Co byste na závěr rád vzkázal křesťanům na Slez- sku (čtenářům tohoto časopisu)?

Jsmo Vašimi velkými dlužníky. Ne-

umíme si představit probuzeneckou
práci na Slovensku bez Vaší účinné po-
moci během desítek let a to v každé ob-
lasti služby. Od prvního setkání
s bratrem pastorem Santariusem v Třa-
novicích v roce 1968 až po letošní kon-
ferenci Křesťanského společenství na
Karmeli jste nám prokazovali bratrskou
lásku, pomoc a spoluúčast na Božím
díle. Čtenářům časopisu IDEA, ale
i všem křesťanům na Slezsku přejeme
Boží požehnání podle Žd 13,20-21:
„A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující
věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých veli-
kého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše,
nechť vás posílí ve všem dobrém,
abyste plnili jeho vůli; on v nás působí
to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista.
Jemu buď sláva na věky věků! Amen.“

S láskou Jozef a Ľubica Kováčovi

Rozhovor vedl a přeložil Štěpán Rucki

Sexuální revoluce a současný vývoj v církvi

V tomto čísle IDEY zveřejňujeme ně-
kolik článků věnovaných aktuálním
problémům ve společnosti i v církvi.
První dva články jsou upozorněním na
jednu pozoruhodnou publikaci a její au-
torku, paní Gabriele Kuby, která ve své
knize Globální sexuální revoluce a ve
svých přednáškách věnovaných stej-
nému problému poukazuje na kořeny
tohoto zhoubného společenského vý-
voje. Cílem agendy sexuální revoluce
není nic menšího než totální destrukce
klasické rodiny skrze přijetí a normali-
zaci různých druhů neheterosexuálního

chování, které jsou ve zkratce označovány jako LGBTI (od prvních písmen slov lesba, gay, bisexuál, transsexuál a intersexuál). Paní Kuby ukazuje, jakými metodami tyto lobbyistické skupiny pracují, jak pronikají do politiky, médií, jak ovlivňují školství a výchovné programy mladé generace při akceptaci alternativ k normální rodině. Každý, kdo se jen trochu odváží postavit této agendě, je okamžitě obviňován z homofobie, netolerance a nesnášenlivosti.

Žel tohoto celospolečenského trendu nejsou ušetřeny ani církve, zvláště církve lidové, které takřka za pochodu mění své učení a praxi. Jsme tak přímými svědky historicky zcela bezprecedentního vývoje v této oblasti. Zatímco prvotní křesťanství při svém nástupu měnilo pohanskou společnost tak, že zavádělo ideál sexuální čistoty a podpory rodiny, současná církve stále více podléhá dekadentním společenským tlakům a akceptuje modely alternativního sexuálního soužití, které zcela destruuje základy, na nichž vyrostla evropská společnost.

O to víc nás překvapuje výsledek nedávného hlasování synodu SCEAV ve věci zrušení partnerství mezi SCEAV a církví v Braunschweigu, jak to popisuje podrobně ve svém článku Daniel Spratek. Tento stav v mnoha členech naší církve vzbuzuje obavy a nejistoty, co se týče dalšího vývoje situace. Důkazem toho jsou dva další články – Mobilizace od bratra Folwarczeho a výzva německých křesťanů „Je čas povstat“, kterou přeložil emeritní biskup pastor Stanislav Piętak a která byla jednohlasně schválena všemi delegáty celomisijní konference KS.

Když pozorujeme vývoj postojů v naší církvi za poslední roky, vnímáme zde ur-

čitý posun – určitý nárůst lhostejnosti či otupění. Z jedné strany to může být pochopitelné, protože lidé se nechtějí donekonečna zabývat tématem, které není ani pozitivní, ani budující. Problémem však je, že si na to můžeme postupně zvyknout a nebudeme protestovat, protože nechceme být ti špatní, kteří se stále nějak negativně vymezují. A právě takovou strategii často volí LGBTI lobby, jejímž cílem je mimo jiné infiltrovat církve skrze pozvolnou akceptaci a vnášení způsobů života, které historické křesťanství jasně odmítalo.

LGBTI lobby pracuje s totalitními metodami a nikdy se nespokojí s částečným výsledkem. Cílem je nastolení takových zákonů v zemích EU, které zcela předefinují manželství (jak k tomu došlo nedávno ve Velké Británii a Francii) a umlčí náboženskou kritiku LGBTI praxe a různých svazků. Zdůvodnění bude jednoduché: chceme důsledně chránit „práva menšin“ a bránit jejich „diskriminaci“. Takové politické klima může vytvořit mnohem silnější tlaky na různé nevládní organizace, včetně církví, aby tyto zákony respektovaly pod hrozbou různých sankcí.

Při posledním hlasování synodu v podstatě o nic nešlo – nehrozily žádné ekonomické sankce, žádné politické tlaky, žádné represe. Šlo jen o vyjádření principiálního postoje, jak se postavíme k této otázce. V této souvislosti můžeme pouze vyjádřit značné obavy, jak to jednou dopadne, až opravdu o něco půjde. Dnes je ještě prostor k sebereflexi a změně kurzu.

Redakce

Globální sexuální revoluce

KUBY, Gabriele. *Globální sexuální revoluce. Ztráta svobody ve jménu svobody*. Kartuziánské nakladatelství, 2014, s. 416 stran

Autorka líčí globálně a mnohostranně šířený a propáganý jev uvolnění sexuální norem včetně (uvolnění) pojetí manželství i pohlavní identity, a to ve jménu (důslednějšího) dodržování lidských práv. Čili v pozadí stojí myšlenka práva na sexuální vyžití a boje proti diskriminaci. Autorka přitom důrazně upozorňuje, že její prosazování se děje totalitním způsobem. Zároveň hájí biblické stanovisko ohledně sexuality a mezilidských vztahů.

Kniha sestává z 15 kapitol. Hovoří například o předchůdcích sexuální revoluce, K. Marxovi, A. Kinseym nebo S. Beauvoirové, o přechodu od feminismu ke genderové ideologii, o podílu šíření globálního sexuálního uvolnění ze strany OSN a o genderovém zaměření politiky EU, o základech genderové ideologie, sexuální výchově na školách, manipulaci s pojmy v rámci genderové ideologie, o totalitárním rozměru sexuální revoluce. V knize také najdeme kapitoly o pornografii, o různých sexuálních orientacích, o vztahu křesťanské víry k homosexualitě atd. Každopádně autorka analyzuje jev velmi důležitý, a to z mnoha stran.

Proč vnímá politiku globální sexuální revoluce jako špatnou a proč proti ní vystupuje? Jednak již kvůli tomu, že je prosazována totalitním způsobem. Ale v první řadě proto, že vede k narušení základní stability společnosti a lidské identity. Člověk, který je znejistěn v tom,

kým je, je manipulovatelný a nemůže plnit svou úlohu. Jestliže dochází k rozleptávání rodiny, pak může být rodinou jakákoliv kombinace, v čemž mají (nejen) děti zmatek. Zmatek vzniká z celkové sexualizace společnosti, kdy sex je v přílišné míře stavěn do popředí, přesněji, často ve formě hedonismu. V takové společnosti přitom přibývá problémů: sexuálních zneužití, psychických a pohlavních chorob, potratů, výdajů na potraty a další věci s nimi spojené. Jen ty kultury, které kultivovaly sexuální pud, dosáhly v dějinách vysokou úroveň. A když ubývá dětí a tedy i obyvatelstva celkově (v důsledku podpory potratů, neheterosexuálního soužití a antikoncepce), které zároveň stárne, máme zaděláno na kolaps sociální politiky.

Kniha obsahuje hodně informací, člověk získá větší rozhled a zároveň je podněcen více se zajímat o genderovou teorii a její prosazování na různých úrovních. I o propagaci sexuální výchovy by se měli křesťané zajímat. Někdo by to měl sledovat, včas upozornit a doporučit příslušný postup, napsat ministrovi apod. Kniha je to provokující a varovná, nenechá člověka na pokoji, nutí jej zaujmout nějaký postoj. Upoutaly mne některé postřehy, třeba, že od počátku 90. let je v Německu ročně zneužito 12-15 tisíc mladých lidí a dětí. V porovnání s mediálně nafouknutými 350 případy zneužití ze strany kněží v průběhu 62 let je to 99% a ještě pár promile. Ale to

Autor článku s paní Gabriele Kuby

O přednášce G. Kuby v Ostravě

nikdo neřekne. Jinak mě zaujaly stati o manipulativním posouvání významů určitých pojmů, kupř. když se jako diskriminace označí rozlišování anebo nesusouhlas, např. s homosexuálním chováním. Pojem diskriminace obsahuje potenciál viny spjaté s nerovným zacházením s lidmi v minulosti, na základě rasistickém, a chce jej přenést do přítomnosti ve jménu větších práv (nebo spíš privilegií) sexuálních menšin. Dalším příkladem manipulativního přístupu je nazývání sexismem každé zohlednění rozdílů mezi mužem a ženou.

Je dobré, že autorka je socioložka, čili ví, o čem píše, umí to uchopit, je to její obor. Zároveň je přínosem, že v 60. letech zažila studentskou (sexuální) revoluci a umí současný vývoj zařadit do širších souvislostí. Svou knihou podněcuje, abychom formulovali apologetiku proti genderové ideologii a jejím jednotlivým komponentům a zároveň povzbuzovali k životu v manželství, v rodině a svým ryzím a kajícím přístupem prohlubovali pochopení těchto Bohem ustavených institucí.

Gabriele Kuby (1944) žije v Bavorsku, dlouhou dobu byla překladatelkou. V roce 1997 vstoupila do římskokatolické církve. Od té doby napsala jedenáct knih, jednu věnovala svému obrácení. Má tři dospělé děti.

Marek Řičan

Ve čtvrtek 3. dubna 2014 jsem se zúčastnil veřejné přednášky paní Gabriele Kuby. Konala se v 17.00 v plně obsazeném přednáškovém sále ústředí ostravsko-opavského biskupství katolické církve. Přítomno bylo asi 100 osob. Z naší církve na ni přišel náměstek biskupa, br. T. Tyrlík, a br. presbyter Zbyszek Niemiec.

Úvodní pozdrav pronesl biskup F. Lobkowicz. Nezaznamenal jsem, že by přednáška paní Kuby měla nějaký nadpis. Ale to nevadilo. Paní Kuby představila pozvolný nástup globální sexuální revoluce. Osobně se mi velmi líbilo, že výklad propojila se svou zkušeností se studentskou sexuální revolucí koncem 60. let, protože to zobrazuje celou problematiku v širším kontextu. Poukázala na totalitní charakter této revoluce i na její zastřenost, jelikož se představuje jako (větší) svoboda. Svůj výklad propojila s předestřením své životní cesty, se svým obrácením v roce 1997. Její tezí je, že sexualita je ústředním bodem, ve kterém působí zlo s cílem zničit člověka. Sexualita je totiž velmi niterní záležitostí a zároveň velmi silným pudem; proto ji každá společnost staví do určitých mezí, jelikož na ni závisí rozvoj a charakter společnosti. Když ovládneme člověka v tomto bodě, ovládneme ho celého. Připomněla další tendence v rámci OSN, které usilují prosadit genderovou ideologii na všech úrovních. Upozornila na sexuální výchovu ve školách, která hlásá, že všechny modely sexuality jsou rovnocenné, a vysvětlila základy genderové ideologie.

Mohl bych uvádět další myšlenky, které přednáška paní Kuby obsahovala, ale kdo se chce dovědět co nejvíc, tomu mohu poskytnout její nahrávku. Každopádně mě potěšilo, že přednáška byla srozumitelná a velmi vhodně vystihla stěžejní myšlenky knihy Globální sexuální revoluce. Bylo to obohacující setkání. Přednáška trvala 80 minut, pak následovala diskuse a prodej knihy Globální sexuální revoluce spojený s autogramiádou. Přál bych si, aby se více lidí začalo zabývat tematikou sexuální revoluce, jejích důsledků, světa kolem nás vůbec, a zároveň aby více docenilo smysl manželství a rodiny. A děkuji bratru Edku Mitřegovi, který mi zapůjčil diktafon®.

Marek Říčan

Pokus o zrušení partnerství mezi SCEAV a církví v Braunschweigu

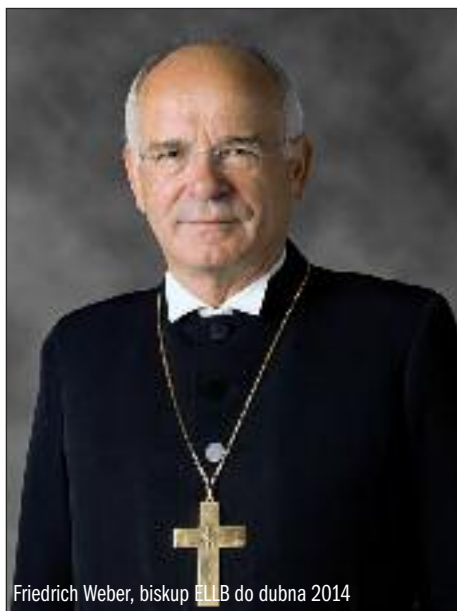
Partnerská dohoda

Dne 2. září 1995 byla uzavřena mezi Slezskou církví evangelickou augsburského vyznání (SCEAV) a Evangelicko-luterskou zemskou církví v Braunschweigu (ELLB) dohoda o partnerských vztazích. Dohoda má napomoci tomu, aby „rostlo viditelné a oživující společenství (*communio*) lutherských církví, které nachází své viditelné vyjádření v duchovním a svátostném společenství, jakož i ve společném svědectví a službě“ (§1); obě smluvní církve deklarují, že „se chtějí vzájemně zúčastňovat na svých duchovních zkušenostech a teologič-

kých názorech, jakož i diakonické a misijní práci a vzdělávacích a výchovných úkolech obou církví. Partnerství má být naplněno životem na všech úrovních církví až do sborů. Tak bude tento vztah prožíván jako obohacení ve vzájemné výměně. Církev se vzájemně radí a pomáhá si a stojí spolu tváří v tvář požadavkům, před které jsou stavěny.“ (§2) V současnosti ELLB vykazuje počet členů kolem 480 000 ve 300 sborech.

Proměna ELLB

V průběhu let došlo na straně ELLB k výraznému posunu v učení a praxi v oblasti rodinného života a sexuální morálky. Roku 2001 vydal synod ELLB krátké prohlášení, kterým umožnil žehnání homosexuálních párů v rámci pastorače, avšak pro forma ještě uložil prozkoumat problém teologické komisi. Komise vydala následujícího roku dobrozdání, dle kterého žehnání homosexuálních párů není v rozporu s biblí.

Friedrich Weber, biskup ELLB do dubna 2014

Následujícího roku synod ELLB vydal rozhodnutí, jímž umožnil, aby bylo ve sborech ELLB homosexuálům žehnáno „k jejich společné cestě do budoucnosti“ („für ihren gemeinsamen Weg in die Zukunft“). V listopadu 2012 schválil synod ELLB změnu služebního řádu pro faráře. Na základě této změny mohou faráři ELLB uzavírat homosexuální svazky a žít se svými partnery na farářích. Jak uvedla oficiální tisková zpráva ELLB, rozhodnutí synodu bylo přijato „bez kontroverzní diskuse a jen několik členů synodu se zdrželo hlasování“ („ohne kontroverse Diskussion und bei nur wenigen Enthaltungen“). Tato tisková zpráva byla následně publikována v církevním časopise ELLB Evangelischen Perpektiven, č. 4/2012, na str. 11. V létě 2013 navštívil biskup ELLB Friedrich Weber Česko a přednášel na pastorální konferenci, jíž se účastnili pastoři SCEAV; při této příležitosti proklamoval, že homosexuální soužití není hříchem.

Návrhy na ukončení partnerství

První návrhy na zvážení zrušení partnerství SCEAV a ELLB byly vzneseny na zasedání Církevní rady SCEAV již na podzim roku 2013. V prvních měsících roku 2014 se problematikou partnerství SCEAV a ELLB zabývala některá presbyterstva, ale bez výstupu v podobě návrhu na zrušení partnerství.

Protože se vyskytly i názory, že partnerská smlouva již pozbyla platnosti, vydala dne 18. března 2014 Právní komise synodu SCEAV dobrozdání, v němž jednoznačně prohlásila, že partnerská smlouva je stále platná.

Místní společenství Křesťanského společenství, o. s., v Třanovicích přijalo jednomyslným usnesením své konference dne 22. 3. 2014 návrh na zrušení

partnerské dohody mezi SCEAV a ELLB následujícího znění: „I. Dohoda o partnerských vztazích mezi Slezkou církví evangelickou a. v. v České republice a Evangelickou-lutherskou zemskou církví v Braunschweigu z roku 1995 se vypovídá a partnerství založené touto dohodou se ruší. □ II. Církevní radě se ukládá vyrozumět Evangelicko-lutherskou zemskou církev v Braunschweigu o zrušení partnerství.“ V odůvodnění návrhu bylo mj. uvedeno: „Nelze nadále pokračovat v oficiálním partnerství s církví, která nerespektuje Písmo svaté a jejíž učení se zásadně liší od učení církve naší. Máme za to, že je namístě ze strany naší církve ukončit spolupráci se všemi církvemi a církevními organizacemi, které žehnají párům stejného pohlaví a akceptují službu lesbických farářek a homosexuálních farářů, čímž hrubě překrucují Boží zákon a vyprazdní evangelium Ježíše Krista. Touto žádostí se nechceme izolovat, ale právě naopak chceme rozvíjet partnerství s těmi církvemi, sbory a organizacemi v Evropě i ve světě, kde nejsou rozpory v zásadních otázkách, a tak se vzájemně podporovat a povzbuzovat k zachování čistoty biblického učení. V žádném případě také nevylučujeme rozvíjení vztahů s těmi členy Evangelicko-lutherské zemské církve v Braunschweigu, kteří jejímu nebiblickému učení odporují.“ Dále odůvodnění obsahuje odkazy na biblické texty, texty Světové lutherské federace a předpisy SCEAV. Návrh totožného znění byl jednomyslně schválen i na konferenci Místního společenství KS v Třinci dne 6. 4. 2014 a nakonec byl totožný návrh schválen jednomyslně i 26. dubna 2014 na Celomisijní konferenci delegátů, kde mají své zástupce všechny složky KS.

Dne 1. 4. 2014 byl zaslán jménem presbyterstva sboru SCEAV v Bystřici pastorem tohoto sboru Církevní radě, Předsednictvu synodu a biskupovi církve dopis se žádostí na Církevní radu, aby „vstoupila do konkrétního a seriózního dialogu s nastupujícím novým vedením této církve v Německu (tj. ELLB), tlumočila náš nesouhlas s liberálními zákony umožňujícími a vedoucími k novodobé redefinici manželství pod rouškou „principu rovnosti“ nebo „nediskriminace“, případně aby zvážila ukončení dosavadního partnerství.“

Nesouhlas s ukončením partnerství

Všichni synodálové obdrželi v synodních materiálech nedatovaný dopis náměstka biskupa Tomáše Tyrlíka, v němž je požádal, aby zamítl návrh na zrušení partnerství s ELLB. Poukázal na to, že partnerská dohoda byla plněna jen zčásti. Dále připomenul stanovisko teologické komise ELLB z roku 2002, kde sice bylo schváleno žehnání homosexuálním párům, ale zároveň bylo zdůrazněno, že „Bible chápe manželství jednoznačně jako svazek muže a ženy, který je v souladu s Boží vůlí“. Na osobní dotaz náměstka, kolik případů žehnání ve městě Braunschweig bylo dosud uskutečněno, mu bylo odpovězeno, že jeden případ, z čehož plyne, že se v praxi jedná o okrajovou záležitost. Dále poukázal na to, že zástupci ELLB byli ze strany SCEAV informováni o našem odlišném stanovisku k problematice homosexuality. Partneri z ELLB „naše stanovisko plně respektují a z jejich strany nezaznělo, abychom náš postoj měnili“. Náměstek následně uvedl, že je pro to, aby „naše církev své věroučné, etické a morální postoje jasně a slušně deklarovala, ale nesouhlasím, aby z důvodu odlišných názorů byly pře-

rušovány, odřezávány a ukončovány kontakty s lidmi, s nimiž žijeme v bližším nebo vzdálenějším vztahu“. Za důvod k ukončení partnerství by náměstek považoval až skutečnost, kdy by „partneři požadovali změnu našich postojů“. Následně se náměstek táže: „Chceme jít jako církev touto cestou radikálního vymezování se a izolace?“ Kritizuje předkladatele návrhů na zrušení partnerství, že energie věnovaná tomuto „zástupnému“ problému zastíňuje skutečné problémy, které by církev měla řešit. Závěrem navrhl, aby 1) bylo přeloženo do němčiny a zasláno partnerům z ELLB stanovisko SCEAV v oblasti homosexuality; 2) aby byla vedena diskuse o možné úpravě partnerské dohody; 3) aby SCEAV a ELLB prohlubovala své partnerství a vzájemné vztahy, což zdůvodnil mj. tím, že „mnozí pastoři z Braunschweigu vyjádřili až se slzami v očích obdiv o mnohých diakonických a evangelizačních aktivitách naší církve“; 4) zpracovat pastorační pomůcky pro vedení osob s homosexuální orientací; 5) vážně se zabývat a adekvátně reagovat na mnohé výzvy v sexuální oblasti. Svůj dopis náměstek biskupa končí výzvou: „Nenechme se strhnout k boji, který není náš.“ a také odkazem na verš 1 Tm 1,15.

V oběžníku biskupa č. 3/2014 byly publikovány dva dokumenty z pera biskupa Jana Waclawka.

V odpovědi sboru v Bystřici ze dne 14. 5. 2014 uvedl, že v březnu 2014 delegace ze SCEAV navštívila Německo, kde prezentovala jednoznačně zamítavý postoj SCEAV k žehnání homosexuálních párů, čímž dle názoru biskupa SCEAV vstoupila do seriózního dialogu s ELLB. Dále biskup uvedl: „O konkrétních návrzích, které by vedly k prohloubení našeho partnerství, jsme ovšem

nemluvili, neboť jsme považovali za korektní jim sdělit, že s ohledem na jejich liberální postoje k homosexualitě a k provádění žehnání homosexuálních svazků, pravděpodobně na nejbližším synodu SCEAV bude někým podán návrh na zrušení partnerství s nimi. Tato informace byla pro ně šokující.“ Dále biskup uvedl, že z vyjádření ELLB plyne, že žehnání jednoho homosexuálního páru připadá na tisíc uzavřených manželství, neprovádí se veřejným obřadem, ale soukromým, a je odlišováno od instituce manželství.

Dále bylo v oběžníku zveřejněno nedatované stanovisko biskupa k návrhu na zrušení partnerství, kde obvinil návrhovatele z manipulace, spočívající jednak v informování některých synodálů o situaci v evangelických církvích v Německu s údajnými nepřesnostmi, jednak v tom, že návrhy na zrušení partnerství mají totožné znění. Dále se pozastavil nad načasováním návrhů za situace, kdy negativní jevy v ELLB trvají od roku 2003. Dále sdělil, že má za to, že o západních církvích je u nás vytvářen fiktivní a manipulativní obraz. Prohlásil, že v žádném případě nechce obhajovat ELLB a její přístup k žehnání homosexuálních svazků. SCEAV by se nicméně měla varovat, aby se nestalo, že v horlivém napomínání a kritizování druhých zabředne do „inkvizičního honu na čarodějnice“. Za největší ohrožení církve označil její nejednotu a neochotu k vzájemnému odpouštění a smíření. Zdůraznil dobré renomé, které si SCEAV v mezicírkevních vztazích vybuodovala, a které je možno snadno zničit. Pokud by SCEAV vypověděla partnerskou smlouvu z důvodu odlišného chápání homosexuality, bylo by logické, aby přerušila kontakty i s dalšími podobně smýšlejícími církvemi,

jako je ELLB. Závěrem požádal o zachování partnerství, „v němž bychom se zaměřili ne na to, co rozděljuje, ale na to, co nás spojuje a co nás vzájemně obohacuje“.

Podpora návrhům na ukončení partnerství

Emeritní biskup Stanislav Pietak v dopise ze dne 28. 4. 2014 adresovaném Předsednictvu synodu podpořil návrh KS na zrušení partnerství SCEAV a ELLB. Uvedl k tomu mj.: „*Postoje zastávající žehnání párům stejného pohlaví, jakož i uznávání služby ordinovaných homosexuálů a leseb v církvi jsou otevřenou a bezostyšnou vzpourou proti Bohu a herezí zničující církev.*“

Synodu bylo rovněž doručeno stanovisko některých členů misijní skupiny E.C. M.I.S.E. v Ostravě-Porubě, kde podpořili návrh na ukončení partnerství a zdůraznili důležitost zdravého učení pro misijní činnost církve.

Na jednání synodu bylo rovněž předloženo stanovisko představitelů Tříneckého seniorátu ze dne 30. 5. 2014, které reagovalo na některé argumenty odpůrců zrušení partnerství. Předem zdůraznilo tři skutečnosti, na nichž panuje mezi zastánci i odpůrci partnerství shoda: 1) Žehnání homosexuálním svazkům považuje SCEAV za nebiblické; 2) ELLB žehná homosexuálním svazkům; 3) V otázce žehnání homosexuálních párů nesouhlasíme s postoji a praxí ELLB. Dále stanovisko identifikuje čtyři argumenty zastánců partnerství, které pokládá za nevhodné: 1) Pokud je argumentováno, že k žehnání homosexuálním párům dochází jen ojediněle, pak je třeba odpovědět, že to „ovšem nemůže znamenat, jak bylo řečeno, že problém je virtuální!

Problém není v praxi, ale ve schválení nebiblického počínání. Dalo by se navíc argumentovat přesně naopak. Nízká praxe ukazuje, že vedení církve schválilo něco, co vůbec nebylo pastoračně potřebné a naopak tímto deformuje ná-zory svých členů. Taky by se dalo položit otázku, kdy je ten správný čas na vypovězení partnerství, když ne teď. Až těch žehnání bude 10, 100, 1000? Až budou homosexualitu praktikovat faráři, biskup? Nebo vůbec nikdy?“

2) K námitkám o načasování a manipulaci stanovisko uvádí, že je vůbec politováníhodné, že takové námitky zaznívají, neboť přenášejí spor z roviny věcné do osobní. K načasování pak je poznamenáno, že věc byla vyvolána návštěvou braunschweigského biskupa Webera, který se na loňské pastorální konferenci k nebiblickému postoji a praxi v otázce homosexuality přihlásil. 3) K námitce, že se SCEAV odizoluje od jiných církví, je mj. uvedeno: „*Otázka žehnání homosexuálním párům samozřejmě není jedinou problematickou oblastí, ale pouze vrcholem ledovce. Mít takovou církev jako jednoho z mála partnerů znamená hlásit, že tato církev je nám nejbližší. A to přece není pravda. Jsou další církve, které jsou nám v mnoha ohledech významně blíže.*“ 4) K námitce, že jsou i jiné, důležitější věci, je uvedeno: „*Samozřejmě souhlasíme s tím, že je zde spousta důležitých oblastí, do kterých bychom měli vstupovat. Na druhé straně si myslíme, že samotný fakt, že se zabýváme řešením tohoto partnerství, nezpůsobil, že jsme se nezabývali některým z pojmenovaných témat. Tato možnost tady byla dávno před touto kauzou a bude i po ní. Tento argument podle nás pouze odvádí pozornost od řešení samotného problému.*“ Závěrem předsta-

vitelé Třineckého seniorátu vyzvali synodály, aby zvažovali faktické argumenty a nenechali se zmást argumenty, které jsou nepatřičné nebo emočně zbarvené. Stanovisko uzavírá: „*A tak jedinou otázkou je, co znamená partnerství, co nám přináší, co jsme my předali partnerům, co jsme my od nich přijali. Jeví se nám, že pozitivní vliv zachování tohoto partnerství je poměrně zanedbatelný. Naopak, zachování tohoto partnerství komunikuje, že zásadní biblické hodnoty týkající se hříchu, pokání a Boží milosti pro nás nejsou až tak důležité.*“

Hlasování na synodu

Návrh na zrušení partnerství mezi SCEAV a ELLB byl předložen XXX. řádnému synodu SCEAV. Bylo odevzdáno 56 hlasů, z toho byl jeden neplatný pro nesrozumitelnost, 17 synodálů návrh podpořilo a 38 hlasovalo proti návrhu. Hlasování bylo tajné. Návrh nebyl přijat.

Daniel Spratek

Mobilizace

Na posledním presbyterstvu třineckého seniorátu, jsme mimo jiné hovořili o homosexualitě v církvi. Zazněly tam velice liberální i konzervativní názory. Tento článek není výkladem slova Božího. Chcí, aby vás tento článek povzbudil k přemýšlení v širších souvislostech, co o tom říká Bible.

Nadpis mobilizace jsem zvolil záměrně v souvislosti s událostmi na Ukrajině. Tam dvě skupiny proti sobě

mobilizují síly. V tom duchovním životě je to stejné. My můžeme bojovat proti někomu, nebo proti něčemu. Tímto článkem mobilizuji k boji proti homosexualitě v církvi.

„*Když pak uvidíte „znesvěcující ohavnost“ stát tam, kde nemá být...ať uprchnou.*“ (Mk 13,14)

Pán Ježíš to řekl v souvislosti s velkým soužením. My víme, že ohavnost je spojena s nástupem Antikrista, který se posadí v chrámu na trůn a prohlásí se za Boha. Existuje názor, že před velkým soužením, dojde k vychvácení církve. Proto si mnozí můžou myslet, že se nás to netýká. Je tomu skutečně tak?

Když čteme celou 13. kapitolu, tak velkému soužení předchází oddíl „Počátek béd“. Tam čteme, že všichni vás budou nenávidět. Budou vás bít, povedou vás před soud, vlastní děti vás připraví o život. Koho? Ty, kteří nebudou mlčet, a postaví se na stranu pravdy, kterou je Ježíš Kristus.

Bible slovo **ohavnost** zmiňuje na více místech. Ohavnost je něco, co Bůh nesnáší, co se Mu hnusí. Boží chrám je místo, kde ohavnost nemá co dělat. Bible říká jasně: „*Nebudeš obcovat s mužem jako s ženou. Je to ohavnost.*“ (Lv 18,22)

V německé evangelické církvi se homosexuálům již žehná. Tam si jedna farářka bere druhou, a třetí je oddává.

Bůh stvořil muže a ženu. Bůh řekl, plodte se a množte se, naplňte zemi. Člověk si toho přestal vážit. Proto ho Bůh nechal jít na scesti.

„*Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostmi jeden k druhému, muži s muži prováděli hanebnosti a tak sami na sobě dostávají zaslouženou od-*

platu za svou scestnost.“ (Ř 1,26-28)

Pán Ježíš řekl farizeům: „*Vy před lidmi vystupujete jako spravedliví, ale Bůh zná vaše srdce, neboť co lidé cení vysoko, je před Bohem ohavnost.*“ (Lk 16,15)

Myslíte, že to pro mnohé z nás neplatí? Lidé nás mohou vidět, jako právě Boží služebníky, ale Bůh nás může vidět opačně.

V souvislosti s čistotou církve, sboru chci zmínit ještě jednu věc. Jsem moc rád, že dochází k odluce státu od církve. Věřím, že i toto pročistí církev. To, že do roku 2030 bude stát postupně snižovat příspěvky na mzdy pracovníků naší církve, považuji za dobré. Je nám darována doba se na samofinancování připravit. Mám však velký problém s příspěvkem za restituce. Nikdo z naší církve oficiálně nezveřejnil, co naší církvi bylo odcizeno po roce 1948 a v jaké hodnotě. Nevěřím, že to bylo v částce přes 650 milionů Kč. Naši církve nepovažují za nějakou firmu, která si od někoho bude brát úvěr, který se stejně musí jednou zaplatit. Rovněž nepotřebujeme, aby naši církve sponzorovala katolická církev. Sponzor vždy vyžaduje splnění nějakých podmínek. Já bych takové peníze neměl odvahu přijmout ani pro osobní potřebu, a už vůbec ne pro Boží dílo.

U proroka Daniele v 11. kapitole je popsáno, jak člověk vyhnal Boha z chrámu a vzal do vlastních rukou bohoslužbu. V evangeliu Matouše 21. kapitole čteme, jak Pán Ježíš v Jeruzalémě přišel do chrámu a očistil jej.

Ve verši 13 je napsáno: „*Řekl jim: Je psáno Můj dům bude zván domem modlitby, ale vy z něho děláte doupe lupičů.*“ A nakonec, když Pán Ježíš pláče nad Jeruzalémem, jim říká:

„*Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit*

tvé děti, tak jak kvočna shromáždí kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste! Hle, ve svém domě zůstanete sami (váš dům zůstane prázdný).“ (Lk 13,34-35)

Pán Ježíš nám tady zvláštním způsobem mluví o dvou vlastnících chrámu. Pokud chrám bude čistý, neznesvěcený, bude to **MŮJ** dům, dům modlitby, praví Pán.

Pokud se v tom chrámu, na tom svatém místě, objeví znesvěčující ohavnost, Pán Ježíš nám říká: je to **VÁŠ** dům, protože já z něho odcháším.

Křesťané se tam budou scházet, bude tam zvěstováno Boží slovo, budou se tam modlit i zpívat duchovní písně.

Na tom seniorátním presbyterstvu, můj syn prohlásil, že pokud homosexualita pronikne do církve, sboru, on odchází. Měl jsem z toho jeho veřejného prohlášení velikou radost. Řekl jsem si: milý synu, co bychom tam dělali, když náš Pán a Hlava církve tam nebude, protože jsme ho z jeho chrámu vyhnali.

Bratři a sestry v Kristu Ježíši, naším posláním není vymýtí homosexualitu ze společnosti. Věřím, že posláním nás všech je umět homosexualitu správně pojmenovat a učinit vše, aby tato nepronikla do Církve. Jinými slovy: My jsme povolání Pánem Ježíšem Kristem zachovávat čistý a neposkvrněný Dům modlitby, aby v něm mohl přebývat svatý Bůh.

Boží slovo nás napomíná: „*Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si vás Duch svatý ustanovil za strážce, abyste byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního Syna.*“ (Sk, 20,28)

Nevím kolik naše církve uzavřela písemných smluv s různými církvemi či jinými organizacemi. Utajen nám je i jejich obsah. Bůh uzavřel s Izraelem šest smluv. Obsah je nám dobře znám.

Bůh u žádné této smlouvy nepožadoval od svého lidu podpis. Poslední šestá smlouva je Smlouva z Golgoty. Platí i pro nás. Sám Pán Ježíš Kristus nám garantuje naplnění této smlouvy, kterou zpečetil vlastní krví. A nám hříšným lidem je dána možnost se této smlouvy uchopit vírou. Pán Ježíš Kristus nám nabízí život věčný.

Dnes to spíš vypadá tak, že my se držíme a obhajujeme ty lidské smlouvy, o kterých nevíme, kdo je podepsal, a k čemu se v nich naše církve zavazuje. Podle Písem svatých i toto bude jednou zjeveno. Zapamatujme si, že každá lidská smlouva té viditelné, organizované církve, může nakonec posloužit satanovi ke globalizaci v oblasti náboženské. Každá lidská smlouva nás odvádí a vzdaluje od té smlouvy z Golgoty.

Mnozí naši křesťané říkají, že se tomu nevyhneme ani my. Neprofadejme beznadějí. Existuje biblické řešení. V Matoušově evangeliu v 18. kapitole čteme o moci církve. Mocí církve je modlitba. Když nepřichází mobilizace k modlitebnímu boji shora, tak musí přijít zdola.

My, bratři a sestry Slezské církve evangelické a. v., musíme začít bojovat na modlitbách. Bojujme o to, aby ve vedení naší církve, ve sborech stanuli takoví Boží služebníci, kteří se v první řadě budou modlit a k takovému boji vyzývat jim svěřené ovečky. My ostatní nenecháme je v tom samotné. Věřím, že Pán Ježíš Kristus od nás toto očekává. Jemu, vzkříšenému a živému Kristu byla dána veškerá moc na nebi i na zemi. On je pánem a vládcem celého vesmíru. On zvítězil nad mocí zla, smrti a pekla. On, Ježíš Kristus, Pán a Hlava církve má moc svou církev, tělo uchovat zdravé, čisté a neposkrvněné až do jeho příchodu jako nebeského ženicha pro svou milovanou, líbeznou nevěstu.

Nemylme se, že nás se soužení netýká. Abychom se mohli postavit na odpor, oddělit se od těch věcí ve svém srdci, je třeba si uvědomit, že my jsme chrámem Božím. Nelekejme se toho, když bude potřeba uprchnout. Společenství nemusí mít stovky, ani desítky členů. Stačí, dva nebo tři když budou shromáždění ve jménu Pána Ježíše Krista. Tam bude i On.

Závěrečné slovo k povzbuzení: „*Říkám to vám, svým přátelům. Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale víc vám udělat nemohou. Ukážu vám, koho se máte bát. Bojte se toho, který má moc vás zabít a ještě uvrhnout do pekla. Ano pravím vám, toho se bojte*“. (Lk 12,4-5) a „*Vy však se mějte na pozoru! Všecko jsem vám řekl předem*.“ (Mk 13,23)

Jiří Folwarczny

Je čas povstat!

Dvanáct vedoucích představitelů z řad německých evangelíků volá církve a společnost k procitnutí. Jejich touhou je, aby v naší době opět mocně znělo evangelium a aby se podstata víry stala středem pozornosti. Výzva „Je čas povstat“ je podnětem k zamyšlení nad budoucností církve a k postupu majícím na zřeteli tuto budoucnost – i v souvislosti s blízkým se pětistým výročím reformace v roce 2017. Její iniciátoři reprezentují širokou platformu organizací, k nimž patří pietistická sdružení v zemských církvích, YMCA anebo charismaticky orientovaná Duchovní obnova církevních sborů (Geistliche Gemeinde-Er-

neuerung) při Evangelické církvi v Německu (EKD). Obracují se především na zemské církve, avšak svým povoláním chtějí oslovit všechny křesťany, kteří svůj souhlas s ním mohou vyjádřit podpisem. Slavnostní vyhlášení výzvy má být hlavním bodem sjezdu zvaného Christustag ve Stuttgartu dne 19. června, na kterém se očekává účast kolem 20 000 křesťanů. K protagonistům výzvy patří farář Michael Diener, předseda Německé evangelikální aliance a Evangelického gnadauského společenství, nebo Roland Werner, generální tajemník YMCA. Její originální znění najdete na adrese <http://www.zeit-zum-aufstehen.de/> nebo v časopise *ideaSpektrum* z 9. 4. 2014, č. 15, s. 14. Tato verze dokumentu i s úvodem, který mu předchází, se z technických příčin liší od verze vyšlé v časopise *Přítel/Przyjaciel* 6/ 2014, s. 10, a je aktuálnější.

Je čas povstat

Podnět pro budoucnost církve

Jako křesťané jsme zajedno, protože nás jedinečným způsobem spojuje Ježíš Kristus. Zveme vás, abychom se sjednotili v upřímném vyznání:

- Jedině Ježíš Kristus nás osvobozuje.
- Jedině jeho milostí jsme zachráněni.
- Jedině skrze víru v Něj máme život.
- Jedině skrze Bibli nalézáme měřítko pro to, v co věříme a jak žijeme.

Vyznáváme, že náš život často nesouhlasí s tím, v co věříme, a neodpovídá Boží vůli. Proto prosíme o odpuštění naší nedostatečné věrnosti ve víře, v naději a v lásce.

Žijeme z milosrdenství trojjediného Boha, Otce, Syna a Ducha svatého. Pohnutí jeho láskou stavíme se společně proti učením, ideologiím a silám v našich církvích a v naší společnosti, které zpochybňují lidskou důstojnost, omezují svobodu vyznání a vydávají vsanc základ naší víry.

Zveme všechny křesťany, aby spolu s námi povstali.

Je čas povstat!

Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. (1 K 3,11)

1. Ježíš Kristus je Boží Syn. Zemřel za nás na kříži a vstal z mrtvých. Vyznáváme jedinečnost Ježíše Krista. Jedině v Něm se rozhoduje o spasení všech lidí. Povstáváme a hlásíme se k Ježíši Kristu; zároveň se stavíme proti všem učením, která zpochybňují smíření skrze jeho smrt na kříži a popírají jeho tělesné vzkříšení.
2. Bůh stvořil tento svět a každého člověka jako svůj obraz, který má nepozbytelnou důstojnost. Zastáváme nedotknutelnost důstojnosti člověka v každé fázi jeho života: chceme tudíž chránit a posílit postavení nenarozených, slabých, nemocných, starých, chudých, osob vyhnaných a zbavených práv. Povstáváme ve jménu přesvědčení, že člověk byl stvořen k Božímu obrazu, a stavíme se proti každé ideologii, která odnímá jeho důstojnost a Bohu čest. Jsme proti jakémukoli svévolnému zacházení se životem, které již nevidí, že život je dar, který nám světil Bůh.
3. Ježíš Kristus nám odpouští naši vinu – spravedlivými před Bohem

se stáváme jedině skrze jeho milost. Vyznáváme evangelium o Boží lásce a Božím milosrdenství. Každý člověk má právo slyšet tuto dobrou zprávu. Povstáváme a vyznáváme, že v celém světě je třeba zvěstovat evangelium, a stavíme se proti tvrzení, že lidé žádné spasení nepotřebují.

4. Celá Bible je Boží slovo – skrze ní k nám mluví Bůh; zjevuje nám, kým je a co chce. Vyznáváme, že je třeba důvěřovat v Písmo svaté. Boží slovo je v něm nerozlučně spojeno se slovy lidskými. Jednota a rozmanitost jeho svědectví nachází svůj střed v Ježíši Kristu. Povstáváme ve jménu pravdy Božího slova a stavíme se proti kritice Bible jako autority závazné pro učení církve a život křesťanů. Bible je vždy aktuálnější než právě panující duch času.

5. Člověk je stvořen jako muž a žena; tato dvoupólová vzájemnost je dobrým darem Boha Stvořitele. Povstáváme ve jménu podpory manželství muže a ženy. Manželství je základem každé společnosti. Chceme podpořit rodinu a život, který je tomuto společenství darován. Povstáváme ve jménu posílení role manželství a stavíme se proti jeho znehodnocování.

6. Všem lidem na celém světě přísluší právo žít svobodně svou víru a zvat k ní jiné. Zastáváme svobodu víry a změny náboženství, zvláště v muslimských zemích a v totalitně řízených státech. Povstáváme ve jménu svobody svědomí a náboženství a stavíme se proti každému znevýhodňování a pronásledování křesťanů a pří-

slušníků jiných náboženství na světě. Jsme proti každé formě netolerance, která potlačuje svědomí a myšlení.

7. Ježíš Kristus přijde znovu. S Ním má náš život velkou budoucnost. Povstáváme ve jménu pravdy biblického zaslíbení nového nebe a nové země. Věříme, že Boží království je možno prožívat už dnes tam, kde nás Ježíš vybízí sloužit s láskou jiným. Povstáváme ve jménu života v naději a stavíme se proti každé formě rezignace, jelikož naše víra se nevyčerpává v časnosti.

Povstáváme a vydáváme se na cestu šíření Boží lásky slovem i skutkem.

Ježíš Kristus říká: „*Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.*“ (J 20,21)

*Přeložil a zpracoval
Stanislav Piętak*

Ježíš se zjevuje muslimům ve snech a vizích

Recenze knihy

DOYLE, Tom, WEBSTER, Greg. *Träume und Visionen. Wie Muslime heute Jesus erfahren.* Gießen : Brunnen/OpenDoors, 2014; kapesní formát, 237 stran.

Hasana probudila chladná hlaveň pistole, kterou mu přiložili k ústům. A také drsný hlas: „Vstávej, a opovaž se muknout!“ Únosci se začerněnými obličejí ho vlekli temnými uličkami starého města Káhiry. „Tak to je můj konec“,

pomyslel si Hasan, „má evangelizační práce jim leží v žaludku“. V místnosti už čekalo deset mužů, muslimů. Nařídili mu, ať si sedne, a na to se atmosféra otočila o sto osmdesát stupňů. Všichni se na něj usmáli a řekli: „My všichni jsme imámové, každému z nás se ve snu zjevil Ježíš a my se stali jeho učedníky. Už to nemůžeme tajit. Řekni nám něco z Bible a ...velmi se omlouváme, že jsme tě sem přivedli takovým způsobem, ale jinak by to bylo nebezpečné.“

Takovouto epizodu naleznete v knize o tom, jak se muslimům zjevuje ve snu Pán Ježíš. Nemohl jsem se od ní odtrhnout. Obsahuje třiadvacet skutečných situací z Jordánska, Íránu, Afghánistánu, Saudské Arábie a několika dalších zemí. Osoby, kterým se Ježíš zjevil, pocházejí z různých vrstev: matka v domácnosti, příslušnice tajné policie, kterou autoři nazvali Miss Šaríja, či brilantní student islámské teologie. Situace, kdy k těmto zjevením došlo, jsou také pestré: modlitební procházka v lese, Mekka v době poutí.

Příjemci zjevení měli pocit nesmírného pokoje a lásky, které dosud nezakusily, Boží lásky, která změnila jejich smýšlení a vedla je k vydávání svědectví druhým muslimům nebo k vroucím přímluvným modlitbám. Někdy si těmito úkazy nebyli hned jisti. Někdy s nimi Ježíš i hovořil, vyzýval k následování. Následně vyhledali křesťany, kteří jim řekli více. Účinnou pomocí byl v některých případech internet, kde si našli potřebné informace anebo se kontaktovali na další muslimy, příklánějící se ke křesťanství, či na křesťany. Je nabíledni, že krok muslima ke křesťanství, znamená krok do náručí smrti, která může přijít ze strany rodinných příslušníků. Dva z představených příběhů tak

skutečně končí. V tom méně drastickém utopil otec svou dceru v bazénu na zahradě, před zraky jejích sourozenců a její matky.

Jednotlivé kapitoly jsou věnovány daným zemím a sestávají zpravidla ze dvou nebo tří příběhů, které se v nich udály. Kapitol, které popisují zkušenosti osob se sny, v nichž se jim zjevil Ježíš, je devět. Kniha obsahuje i stati vysvětlující potřebná fakta o islámu, dalších náboženstvích, o některých zemích, o snech z biblického hlediska apod. Čili nepředkládá jen holé vylíčení příběhů, ale uvádí čtenáře do širších souvislostí. Například ony sny vidí autoři jako součást probuzení, které Pán Bůh muslimům sesílá, tedy z misijní perspektivy. Proto devátá kapitola popisuje, jak je potřebné, aby křesťané přistupovali k muslimům s láskou a zájmem. Autoři také připojují statistickou rozvahu o růstu stoupců islámu a obrácených křesťanů, podle nichž na každé obrácení k islámu připadají tři obrácení ke křesťanské víře. Je dobré, že kniha poskytuje tyto doplňující informace a že sny jako takové nijak nepropaguje, ale přistupuje k nim podle biblických kritérií. I jejich příjemci se následně soustředili na Krista, víru, na učení Písma, a ne na sebe a své sny. Dá se dumat, proč se muslimům zjevuje Ježíš ve snech anebo prostřednictvím vizí. Jestli proto, že nemají přístup k Bibli, anebo že je to bezpečná a přesvědčivá cesta. Pán Bůh je zahrnuje zvláštní milostí, asi má s muslimy svůj plán. Striktnější odhad ukazuje, že dvacet pět procent muslimů, kteří přijali křesťanství, mělo předtím sen či vizi, v nichž se jim zjevil Ježíš.

Kniha je součástí knihovny CR a je každopádně povzbuzením, abychom více důvěřovali Kristu, vyzývali Jej jako ži-

vého a blízkého Boha, abychom Jej zvěstovali jiným a byli vděční za prostředky, kterými přichází k nám, i když to nejsou vize a sny.

Marek Říčan

Festiwal chórków dziecięcych

W niedzielne popołudnie 6 kwietnia odbył się w ramach Roku Muzyki Festiwal chórków dziecięcych pod tytułem Muzyka i pieśni króla Dawida. Organizátorem tego spotkania została Społeczność Chrześcijańska. Tym razem w bystrzyckim kościele było więcej dzieci aniżeli dorosłych. Swoje wystąpienia przygotowały cztery chórki – z Olbrachcic, Oldrzychowic, Śmiłowic i Bystrzycy. Pan Jezus obdarował te dzieci przepięknymi głosikami, a one z radością śpiewały. Dlatego, że dzieci lubią niespodzianki, jedną taką muzyczną przygotował wujek Jurek - zaprezentował romantyczny flet, poważny klarnet, śmieszek saksofon i inne. W słowie dla dzieci i dorosłych zostały przypomniane ważne momenty z życia króla Dawida. Kto nie mógł być, tego serdecznie zapraszam do obejrzenia na stronie internetowej www.projektizrael.cz.

Urszula Szymeczek

Letní výzvy a příležitosti

Evangelizační centrum M.I.S.E.

Léto je pro většinu sborů a organizací pracujících s dětmi a mládeží nejen obrovskou výzvou ale i příležitostí. Výzvou je přemýšlet a připravit program pro letní campy a pobyty dětí, dorostů a mládeže tak, aby to bylo pro danou věkovou skupinu přiměřené, zajímavé, zábavné a naučné. Příkladem může být nám známý Xcamp (19. 7. – 26. 7. 2014) organizovaný Křesťanským společenstvím. Tento camp se vždy připravuje zhruba celý rok a nabízí širokou paletu seminářů, workshopů, přednášek, koncertů, ale i zábavy a sportu.

Ne jinak je tomu i v Evangelizačním centru M.I.S.E. Snažíme se nabídnout v průběhu léta různé evangelizační a misijní aktivity, které by pomohly mladým lidem z našich sborů při navazování kontaktu s jejich kamarády, kteří ještě nechodí na dorosty a mládeže. Jde především o tyto akce:

- 23. – 29. 6. Norská jízda (Stržitež/Řeka, Třinec, Oldřichovice Tyrská)
- 27. 6. – 2. 7. Florbalový camp (Emaus)
- 29. 6. – 4. 7. English camp (I. turnus) - Beskydská Oáza
- 28. 6. – 5. 7. Impuls week (Ostrava, Oldřichovice aj.)
- 6. – 11. 7. English camp (II. turnus)
- 8. – 13. 7. Outdoor Krkonoše
- 28. 6. – 5. 7. Impuls week pro rodiny (Ostrava, Oldřichovice aj)
- 28. 7. – 2. 8. Fotbalový camp
- 4. – 7. 8. Volejbalový camp
- 23. 8. – 30. 8. Impuls week (Karviná, Orlová, Bohumín)

Více informací o těchto aktivitách a registraci najdete na www.ecmise.cz.

Tyto campy a aktivity jsou nejen výzvou pro všechny organizátory, sbory a dobrovolníky, kteří je připravují, ale i obrovskou příležitostí, jak přinést evangelium ve srozumitelné formě všem těm, kdo se zmiňovaných letních aktivit účastní. Snažíme se o to, aby na těchto akcích bylo jasně poukazováno na našeho Spasitele, Pána Ježíše Krista. Na všech sportovních campech (florbalový, fotbalový, volejbalový camp a outdoor) je i kromě sportu zvěstované jasným způsobem evangelium. Podobně je tomu i v případě English campu, kde nejde jen o vyučování angličtiny, ale o předávání křesťanských hodnot a zvěstování zmrtvýchvstalého Krista. Trochu jinak je tomu u Norské jízdy a Impuls weeku. V tomto případě se jedná o kontaktní aktivity za účelem navázání kontaktu s lidmi a pozvání k užšímu vztahu s Bohem, a také do místního společenství křesťanů (sboru/mládeže/dorostu/misijního či evangelizačního klubu).

Program Norské jízdy a Impuls weeku je na každém místě jiný, a to z důvodu rozdílných zájmů a potřeb lidí žijících v okolí daného místa, kde akce probíhá. Program je také do značné míry závislý na křesťanech z místního společenství, jejich preferencích, finančních možnostech, zkušenostech, zájmech či obdarováních, díky čemuž jsme se i v minulých letech mohli setkat se širokou škálou koncertů, atrakcí, workshopů, her, besed, cestopisů, příběhů atd.

Léto však není výzvou jen pro pořadatele a přípravné týmy, je to velká výzva a také i příležitost pro naše dorostence a dobrovolníky, aby na tyto

akce pozvali své přátele a kamarády ze školy či práce, kteří Krista ještě neznají. A to je skutečná výzva, protože to není jednoduché. Často máme obavy z toho, jak na naše pozvání zareagují naši kamarádi a skutečně ne všichni se nechají pozvat. Ti však, kteří pozvání přijmou, mohou zažít obrovské pozhledání ve společenství křesťanů, pod působením Božího slova. Mnozí z nekřesťanů se v důsledku toho přiblíží k Ježíši Kristu, což je pak obrovskou radostí i pro ty křesťany, kteří je na tyto aktivity pozvali.

Léto je také obrovskou výzvou i příležitostí pro všechny z vás, kdo se těchto akcí z různých důvodů nemůžete účastnit. Co mám na mysli? I vy se můžete stát součástí těchto aktivit tím, že se budete za akci, pořadatele a také i za účastníky modlitebně přimlouvat, můžete někoho povzbudit k účasti nebo finančně podpořit. Kéž nám dá Pán Bůh moudrost, abychom i toto léto dobře a moudře využili. Kéž se nebojíme výzev s tím spojených a využijeme každou možnost a příležitost, kterou nám Bůh dává.

Daniel Chlebek

Ulf Ekman s manželkou přestoupil do Římskokatolické církve

Ulf Ekman (nar. 1950), byl švédským pastorem a zakladatelem charismatické církve Livets Ord (Slovo života) a teologické školy Livets Ord University v Uppsale. V březnu 2014

Ulf Ekman, zakladatel charizmatické církve Slovo života, s manželkou se vítá s papežem Františkem

oznámil na svých webových stránkách odchod do Římskokatolické církve.

Během nedělní bohoslužby zakladatel církve Slovo života ve švédském městě Uppsala Ulf Ekman, který měsíc předtím oficiálně odešel do důchodu, oznámil, že on i jeho žena Brigitta budou přijati do Římskokatolické církve. K tomuto rozhodnutí ho měl dovést dlouholetý proces modliteb a reflexe, jak uvádějí internetové stránky www.ulfekman.org.

Během posledních deseti let měl Ulf a jeho žena Brigitta kontakty s katolíky a katolickou vírou, zejména na mezinárodní úrovni, ale i ve Švédsku. To jim umožnilo více reflektovat katolickou víru a duchovní život, který viděli v katolických bratřech a sestřích, uvádí zpráva.

„Pro Brigittu a mně to byl pomalý proces, kdy jsme přešli od objevování nových věcí k doceňování toho, co jsme objevili, sblížení a učení se od našich přátel křesťanů“, řekl Ulf Ekman. „Viděli jsme velkou lásku k Ježíši a zdravou teologii založenou

na Bibli a klasické dogmatice. Zažili jsme bohatství posvěceného života. Viděli jsme logiku v důkladné kněžské struktuře, která uchovává víru církvi a přenáší se z jedné generace na další. Setkali jsme se s etickou a morální silou a soudržností, která má odvahu čelit všeobecným názorům a laskavostí vůči chudým a slabým.“

Vše bylo pro nás výzvou a velmi atraktivní. Skutečně to vyzvalo naše protestantské předsudky a uvědomili jsme si, že v mnohých případech nemáme žádný důvod k naší kritice vůči nim. Potřebujeme lépe poznat katolickou víru. To nás vedlo k uvědomění, že to byl vlastně Ježíš Kristus, který nás vedl k jednotě s Katolickou církví, řekl Ulf Ekman.

Ulf Ekman se v mládí hlásil ke krajně levicovým myšlenkám. Křesťanem se stal roku 1970. Vystudoval filosofii a teologii; pracoval jako pastor pro studenty v rámci luterské Švédské církve. Tuto církev však opustil a roku 1983 založil v Uppsale první sbor Slovo života. Jeho sbor a církve se misijně angažují v zemích východní Evropy. Sbory Slova života po epoše explozivního radikalismu v současné době procházejí obdobím, kdy se otevírají ekumenické spolupráci, nezapírají dědictví reformační teologie, z něhož zčásti vyšly, a akceptují i teologické důrazy jiných křesťanských tradic. Ulf Ekman navštívil několikrát i Českou republiku, poprvé v roce 1992. Pod jeho vlivem v ČR působí sbory církve Slovo života.

*Na základě informací z Wikipedie
a Křesťan dnes zpracoval
Bohdan Taska*

Selhání jednotlivce, anebo systémová chyba?

Hodně lidí bylo zaskočeno, když před časem vedoucí jedné charismatické denominace celoevropského charakteru přestoupil na katolicismus. Ulf Ekman zakladatel a „apoštol“ církve Slovo života učinil rozhodnutí, které mnozí nechápou. Už proto, že v jisté době toto hnutí se vyznačovalo velice silnou protikatolickou rétorikou. Pokud čteme knihu tohoto člověka *Doktríny (Vydavatelství Postilla, Brno, 2000)*, tak se musíme divit zásadnímu obratu ve vyznávaných (v podstatě evangelikálně – letničních) doktrínách. Zdá se, že z diskusí na internetu i osobních kontaktů je zřejmá určitá bezradnost nejen obyčejných členů, ale i pastorů této církve.

Samozřejmě mnozí lidé řeknou: Je to pouze a jenom selhání a soukromé rozhodnutí jednotlivce. Ale není na škodu se ptát: Není to náhodou jinak? Není selhání anebo nějaká chyba zakódována v „DNA“ tohoto hnutí a církve? Dovolím si použít příměr: Ano, je možné, že někdo prostě vystoupí z jedoucího vlaku (v našem případě z konkrétní denominace). Přijde na to, že se změnil cíl jeho cesty. A vlak pokračuje ke svému cíli dál, ale bez něj. (Byť v tomto případě vystoupil původní strojvůdce tohoto vlaku.) Anebo druhá možnost: Je to tak, že vlak celý čas jede špatným směrem. Vždy bychom si při jakékoliv krizi měli pokládat otázku: Je to selhání

jednotlivce, anebo celého systému?

Pamatuji si opravdu bombastický nástup této církve v naší republice na začátku devadesátých let minulého století. Tato církev vydávala svůj časopis, který byl v běžné novinové distribuci. Bylo to periodikum *Voda života* s podtitulem *Revue pro vítězný život*. V té době se mnozí letniční i charizmatici velice negativně vymezili vůči tomuto hnutí. Nejostřeji snad časopis *Život víry*. Dá se říct, že oprávněně. Kromě jiných spíše věroučných odlišností v této církvi panoval jakoby určitý duch výlučnosti. V této době vedl tuto denominaci v naší republice Alexander Flek, který posléze také odešel do jiné (v jeho případě evangelikální) denominace. Poté nastalo v denominaci *Slovo života* určité zklidnění a změna postoje k jiným křesťanům.

Zpět ke kauze Ulf Ekman: Přesto, že jeho čin není příliš čitelný a on sám ve svém prohlášení uvádí důvody, které vyvolávají více otázek, než přinášejí odpovědí, je třeba připustit jednu věc: V jisté době *Slovo života* zastávalo extrémní názor (kromě jiných taktéž krajně radikálních postojů) na roli a místo autority ve sboru a v církvi. Bylo to vyhraněné učení o autoritách. Podle této doktríny člověk má jednat podle pokynů své sborové autority za všech okolností. A i když s ní nesouhlasí, musí se jí podřídít a následně se třeba ptát nebo diskutovat ... Toto učení, ke kterému se už nikdo v této církvi nehlásí, je tak trochu v souladu s běžným pochopením učení o autoritách v Římskokatolické církvi. A Ulf hledal a našel autoritu pro sebe „nejvyšší“ - papeže.

Ale také mohl po létech radikality

a extrémů v učení i praxi být pouze a jenom... unaven.

To se dá pochopit. Dá se navíc pochopit, že třeba „naše“ evangelické církve ve Skandinávii nejsou pro člověka, který každopádně bral Bibli vážně, alternativou. A to ať pro svou liberální teologii nebo ještě více pro liberální nebiblickou praxi (třeba v otázce homosexuality v církvi).

Zbyszek Kaleta

Aktuality ze světa

Francie. V lednu se konaly v zemi demonstrace proti homosexuálním manželstvím. Zúčastnilo se jich přes 100 tisíc lidí. Policie podávala značně podhodnocená čísla o počtu účastníků a řada médií se snažila události ignorovat.

Slovensko. Biskupem Východního distriktu ECAV na volební období 2014–2020 byl zvolen Slavomír Sabol.

USA. – Egypt. V letošním prvním čísle odborného časopisu Journal of Near Eastern Studies vyšel článek přinášející překlad „Bouřkové stély“ faraóna Ahmose I. ze 16. stol. př. n. l. Stéla popisuje velkou bouři a déle trvající temnotu spojenou s hněvem „velkého boha“. Někteří badatelé vyslovili názor, že by se mohlo jednat o ohlas egyptských ran popsaných v knize Exodus. Většina odborníků však dává stélu do souvislosti se strašlivým výbuchem sopky Théra v oblasti dnešního souostroví Santorini (síla jejího výbuchu se rovnala 160 000 hirošimských bomb).

Polsko. Ve věku 76 let zemřel dne 25. 3. 2014 farář Jan Gross, emeritní před-

seda synodu Evangelicko-ugsburské církve v Polsku a spolutvůrce polského evangelického kancionálu.

ČR. Koncem dubna odvysílala ČT úryvky z dokumentu, v němž premiér Stanislav Gross hovořil o tom, že přijal Krista.

Vatikán. Papež František svěřil při jedné ze svých audiencí budoucnost Polska přimlouvám svatého Jana Pavla II.

USA. Do kin byl v březnu uveden hollywoodský velkofilm Noe. Je jen volně inspirován biblickým poselstvím, Noe je v něm vykreslen ne jako hrdina víry, ale jako ochránce přírody. J. Johnson z Unie křesťanských rádií v USA film kritizoval režiséra filmu Aronofského (který se označuje za ateistu), že „zapracoval do biblického příběhu extrémní environmentalismus“.

ČR. Divadlo Jiřího Myrona v Ostravě uvedlo dne 5. 6. 2014 v premiéře divadelní hru Quo vadis na motivy románu Henryka Sienkiewicze.

Čína. Profesor sociologie Fenggang Jang řekl deníku The Telegraph, že podle jeho odhadu by v Číně mohlo být do roku 2030 na 247 miliónů křesťanů z různých denominací, což by převýšilo počet lidí hlásících se ke křesťanství v zemích jako je USA či Brazílie. Čína by se stala zemí s největší křesťanskou komunitou.

Polsko. 65. evangelizační týden w Dziejelowě se uskuteční ve dnech 5. – 13. července. Heslem setkání je: „Mým štěstím je být v Boží blízkosti.“ Evangelistou bude Leszek Czyż, přednášky povede Grzegorz Olek. V rámci večerních programů vystoupí např. Noemiracles či Gabriela Gaşior & HolyNoiz.

ČR. Katolicko-evangelická komunita Taizé bude na přelomu let 2014 a 2015 organizovat v Praze setkání pro mládež.

Daniel Spratek

Literární hlídka

Centrum pro studium demokracie a kultury v Brně vydalo knihu ***Svět bez křesťanství - co by bylo jinak?*** Autorem knihy je politolog, historik a bývalý bavorský ministr vyučování a kultu Hans Maier. Autor nejprve zkoumá podstatný vliv křesťanství na šest oblastí současné západní civilizace - a to na pojetí člověka, času, práce, přírody, státu a umění a následně si snaží představit, jak by tyto oblasti vypadaly, kdybychom si z nich stopu křesťanství „odmysleli“.

Profesor Craig Blomberg vydal novou apologetickou knihu ***Can We Still Believe The Bible?***, v níž dává křesťanům odpovědi na otázky, kterými dnešní společnost a liberální teologie zpochybňuje pravdivost a autoritu Bible.

Nabeel Qureshi vydal knihu ***Seeking Allah, Finding Jesus***. Předmluvou knihu opatřil Lee Strobel. Cílem autora bylo dle jeho vlastních slov 1) pomoci lidem ze Západu pochopit islám a milovat muslimy; 2) předložit muslimům evangelium srozumitelně a přesvědčivě; 3) ukázat, jak Bůh v současnosti působí mezi muslimy ať už skrze osobní svědectví křesťanů nebo nadpřirozenými způsoby, jako jsou sny a vidění.

Aktuality z KS

CKD. Celomisijní konference delegátů se konala dne 26. 4. 2014. Hostem konference byl Jozef Kováč ze Slovenska. Jednomyslně byl schválen návrh

na zrušení partnerství SCEAV a církve v Braunschweigu. Konference přijala nové stanovy KS. Změnu si vynutila nová právní úprava zakotvená v občanském zákoníku. KS má nově formu zapsaného spolku (zkr. „z. s.“). Konference se také připojila k německé výzvě „Je čas povstat“.

Chata Lípa. U chaty byl uskutečněn vrt, z něhož by měla být v budoucnu chata zásobovaná vodou.

Finance. Synod SCEAV schválil z rozpočtu SCEAV příspěvek na činnost KS pro rok 2015 ve výši 337 000,- Kč.

Karmel. Ústřední vedení KS schválilo výstavbu zahradního altánu u střediska Karmel.

Pobyt seniorů. Na počátku června se na Karmelu uskutečnil pobyt seniorů. Program vyplňovala jednotlivá místní společenství KS.

Koncert. Dne 22. 6. 2014 v 17.00 se bude konat v Třanovicích koncert smyčcového orchestru u příležitosti 50. výročí vzniku souboru.

Setkání u památníku. Do konce června jsou každou středu v 17.00 hod. naplánovaná setkání s Večeří Páně u památníku na Goduli.

Setkání pro všechny generace se uskuteční 18. 7. 2014 v 17.00 hod. pod stanem v areálu Karmelu; v programu vystoupí spojené pěvecké sbory.

Xcamp se uskuteční ve dnech 19. – 26. 7. 2014; tématem je: „Je Tvůj Bůh na dovolené?“; probírat se bude postava proroka Eliáše. Evangelistou bude Wade Mobley z USA, dopolední přednášky povede Martin Piętak.

FESTIWAL CHÓRKÓW DZIECIĘCYCH BYSTRZYCA, 6 KWIETNIA 2014

CELOMISIJNÍ KONFERENCE DELEGÁTŮ, KARMEL 26.4.2014

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství–Společnosti Chrześcijańskiej při SCEAV.
Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí.
Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí, Urszula Szymeczek,
Daniel Spratek, Zbyšek Kaleta, Lukáš Borski, Martin Tomala.
Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí,CSc.,
Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011,
email: stepan.rucki@seznam.cz.
viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>